

Briuselis, 2017 m. vasario 1 d.
(OR. en)

5478/17

Tarpinstitucinė byla:
2012/0193(COD)

DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76

PRANEŠIMAS DĖL „A“ PUNKTO

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 5434/17

Dalykas: Pasiūlymas dėl direktyvos dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis
– Politinis susitarimas

1. 2012 m. liepos 12 d. Komisija pateikė pasiūlymą¹ dėl direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu.
2. Direktyvos projekto tikslas – nustatyti reikiamas priemones, siekiant užtikrinti veiksmingą, proporcingą ir atgrasomą Sąjungos finansinių interesų apsaugą baudžiamosios teisės priemonėmis.
3. 2013 m. birželio 6 d. Taryba susitarė dėl bendro požiūrio dėl direktyvos projekto², tokiu būdu suteikdama pirmininkaujančiai valstybei narei derybų įgaliojimus pradėti trišalius dialogus su Europos Parlamentu.
4. Europos Parlamentas poziciją per pirmąjį svarstymą dėl direktyvos projekto priėmė 2014 m. balandžio 16 d.³

¹ Dok. 12683/12.

² Dok. 10729/13.

³ Dok. 9024/14.

5. Po 2014–2016 m. įvykusių septynių trišalio dialogo susitikimų pirmininkaujanti valstybė narė ir Europos Parlamento atstovai, padedant Komisijai, 2016 m. lapkričio 30 d. susitarė dėl priede išdėstyto bendro kompromisinio teksto.
6. 2017 m. sausio 12 d. Europos Parlamento Biudžeto kontrolės komiteto (CONT) ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto (LIBE) bendrame posėdyje buvo surengtas balsavimas, kurio metu pritarta direktyvos projekto tekstui, parengtam po tarpinstitucinių derybų. Nurodytų komitetų pirmininkai Inge Gräßle ir Claude'as Moraesas Nuolatinių atstovų komiteto pirmininkui nusiuntė laišką, kuriame nurodyta, kad jeigu šis tekstas bus oficialiai perduotas Europos Parlamentui kaip Tarybos per pirmąjį svarstymą priimta pozicija dėl šio pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, jie rekomenduos CONT ir LIBE komitetų nariams ir vėliau plenariniame posėdyje pritarti per antrąjį svarstymą Europos Parlamente Tarybos per pirmąjį svarstymą priimtai pozicijai be pakeitimų,, tekstą peržiūjus abiejų institucijų teisininkams lingvistams.
7. 2017 m. sausio 25 d. posėdyje Nuolatinių atstovų komitetas rekomendavo Tarybai pasiekti politinį susitarimą dėl šio pranešimo priede išdėstyto direktyvos teksto. Kipro, Vokietijos, Vengrijos, Airijos, Maltos ir Lenkijos delegacijos pareiškė nepritariančios dabartiniam kompromisiniam tekstui.
8. Todėl Tarybos prašoma pasiekti politinį susitarimą dėl šio pranešimo priede išdėstyto direktyvos teksto.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu
baudžiamosios teisės priemonėmis**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Audito Rūmų nuomonę⁴,

laikydami įprastos teisėkūros procedūras,

kadangi:

- (1) Sąjungos finansinių interesų apsauga yra susijusi ne tik su biudžeto asignavimų valdymu, bet ir su visomis priemonėmis, darančiomis ar galinčiomis padaryti neigiamą poveikį Sąjungos turtui, taip pat valstybių narių turtui, tiek, kiek jos yra svarbios Sąjungos politikai;

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

- (2) 1995 m. liepos 26 d. Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencijoje⁵, įskaitant jos 1996 m. rugsėjo 27 d.⁶, 1996 m. lapkričio 29 d.⁷ ir 1997 m. birželio 19 d.⁸ protokolus (toliau – Konvencija), nustatytos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo srityje apibrėžties. Konvenciją parengė valstybės narės; jos pažymėjo, kad Sąjungos pajamoms ir išlaidoms kenkiantis sukčiavimas daugeliu atvejų neapsiriboja viena valstybe ir jį dažnai vykdo organizuoti nusikaltėlių tinklai; tuo pagrindu toje Konvencijoje jau pripažinta, kad, siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, už tuos interesus pažeidžiantį sukčiavimą reikia taikyti baudžiamąjį persekiojimą. Tuo pačiu metu buvo priimtas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95⁹. Tame reglamente nustatytos bendrosios taisyklės, susijusios su vienodais patikrinimais ir administracinėmis priemonėmis bei nuobaudomis už Sąjungos teisės aktų pažeidimus, kartu nurodant sektorių taisykles šioje srityje, sukčiavimą, kaip apibrėžta Konvencijoje, ir valstybių narių baudžiamosios teisės ir procedūrų taikymą;
- (3) siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinama Sąjungos politika Sąjungos finansinių interesų apsaugos srityje, kuriai taikomos derinimo priemonės, pavyzdžiui, Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, itin svarbu toliau derinti valstybių narių baudžiamosios teisės aktus nustatant papildomas apsaugos pagal administracinę ir civilinę teisę priemones už su stambiausio masto sukčiavimu susijusius veiksmus šioje srityje, kartu išvengiant nesuderinamumo tiek šiose teisės srityse, tiek tarp jų;

⁵ OL C 316, 1995 11 27, p. 48.

⁶ OL C 313, 1996 10 23, p. 1.

⁷ OL C 151, 1997 5 20, p. 1.

⁸ OL C 221, 1997 7 19, p. 11.

⁹ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p. 1).

- (4) siekiant užtikrinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą būtina nustatyti bendrą sukčiavimo, kuriam taikoma ši direktyva, apibrėžtį; toks sukčiavimas turėtų apimti sukčiavimą, susijusį su iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto (toliau – Sąjungos biudžetas) finansuojamomis išlaidomis, pajamomis ir turtu, įskaitant finansines operacijas, pavyzdžiui, skolinimosi ir skolinimo veiklą. Tarybos direktyva 2006/112/EB nustatytos bendros PVM sistemos atžvilgiu vykdomų sunkių nusikalstamų veikų sąvoka apima stambiausio masto sukčiavimo PVM formas, visų pirma karuselinį sukčiavimą, sukčiavimą pasitelkiant dingusius prekiautojus ir sukčiavimą PVM dalyvaujant nusikalstamos organizacijos veikloje; tai yra rimtos grėsmės bendrai PVM sistemai, taigi – ir Sąjungos biudžetui. Bendros PVM sistemos atžvilgiu vykdomos nusikalstamos veikos turėtų būti laikomos sunkiomis tada, kai jos yra susijusios su dviejų ar daugiau Sąjungos valstybių narių teritorija, padaromos vykdant sukčiavimo schemas, kai tos nusikalstamos veikos yra vykdomos struktūriškai, siekiant nederamai pasinaudoti bendros PVM sistemos teikiamais privalumais, ir kai bendra žala, patirta dėl tų nusikalstamų veikų, viršija 10 mln. EUR ribą. Bendros žalos sąvoka reiškia įvertintą žalą tiek atitinkamų valstybių narių, tiek Sąjungos finansiniams interesams, kuri yra visos sukčiavimo schemos padarinys. Ši žala neapima palūkanų[...] normų ar nuobaudų. Šia direktyva siekiama prisidėti prie pastangų kovoti su šiais nusikalstamais reiškiniais;
- (4a) kai Komisija vykdo biudžetą pagal pasidalijamojo arba netiesioginio valdymo principą, ji gali biudžeto vykdymo užduotis perduoti valstybėms narėms arba pavesti jas pagal Sutartis įsteigtoms agentūroms ar įstaigoms, arba tam tikriems kitiems subjektams ir asmenims. Bet kuriuo iš šių atvejų turėtų būti užtikrinta tokio paties lygio Sąjungos finansinių interesų apsauga kaip ir Komisijos vykdomo tiesioginio valdymo atveju;
- (4b) taikant šią direktyvą, su viešaisiais pirkimais susijusios išlaidos yra visos išlaidos, susijusios su viešųjų pirkimų sutartimis, kaip nustatyta Reglamento Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių¹⁰ 101 straipsnio 1 dalyje;

¹⁰ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 20, p. 1).

- (5) Sąjungos teisės aktai dėl pinigų plovimo visapusiškai taikomi šioje direktyvoje nurodytam pajamų iš nusikalstamų veikų plovimui. Nuoroda į tuos teisės aktus turėtų būti užtikrinta, kad šia direktyva nustatytas sankcijų režimas būtų taikomas visiems sunkiems Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų atvejams;
- (6) korupcija kelia ypač didelę grėsmę Sąjungos finansiniams interesams; ji dažnai taip pat gali būti susijusi su sukčiavimu. Kadangi valstybės pareigūnai turi pareigą nešališkai priimti sprendimus ar veikti savo nuožiūra, korupcijos apibrėžtys turėtų apimti kyšių davimą siekiant padaryti poveikį valstybės pareigūno sprendimui ar veiksmų laisvei ir tokių kyšių ėmimą, neatsižvelgiant į konkretaus pareigūno valstybės ar tarptautinės organizacijos įstatymus ir kitus teisės aktus;
- (7) neigiamą poveikį Sąjungos finansiniams interesams gali padaryti tam tikri valstybės pareigūno, kuriam patikėtas lėšų ar turto valdymas, nesvarbu, ar vadovaujant, ar atliekant priežiūros funkciją, veiksmai, kuriais siekiama pasisavinti lėšas ar turtą ne pagal nustatytą paskirtį ir kuriais pakenkiama Sąjungos finansiniams interesams. Todėl būtina nustatyti tikslias nusikalstamų veikų, apimančių tokius veiksmus, apibrėžtis;
- (8) kalbant apie pasyviosios korupcijos ir pasisavinimo nusikalstamas veikas, reikia įtraukti valstybės pareigūnų apibrėžtį, kuri apimtų visus atitinkamus pareigūnus – einančius oficialias pareigas Sąjungoje, valstybėse narėse ar trečiosiose valstybėse. Privatūs asmenys vis aktyviau dalyvauja Sąjungos lėšų valdyme. Todėl, siekiant tinkamai apsaugoti Sąjungos lėšas nuo korupcijos ir pasisavinimo, „valstybės pareigūno“ apibrėžtis turi apimti ir asmenis, kurie neina oficialių pareigų, tačiau kuriems vis dėlto pavesta panašiu būdu vykdyti tam tikrą valstybės tarnybos funkciją, susijusią su Sąjungos lėšomis, ir kurie ją vykdo; tai gali būti, pavyzdžiui, tokių lėšų valdyme dalyvaujantys rangovai;
- (9) kalbant apie šioje direktyvoje numatytas nusikalstamas veikas, visiems tų veikų elementams turi būti taikoma tyčinio veiksmo samprata. Išvadą, kad veikimas ar neveikimas yra tyčinio pobūdžio, galima padaryti remiantis objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis. Ši direktyva netaikoma fizinių asmenų įvykdytoms nusikalstamoms veikoms, kurių atveju nebūtinai daroma prielaida, kad būta tyčios;

- (10) šia direktyva valstybės narės nėra įpareigojamos numatyti sankcijų, kurias sudarytų laisvės atėmimo bausmės nusikalstamų veikų, kurios nėra sunkaus pobūdžio, vykdytojams, tais atvejais, kai pagal nacionalinę teisę daroma prielaida, kad būta tyčios;
- (11) kai kurios Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios nusikalstamos veikos praktiškai dažnai yra glaudžiai susijusios su nusikalstamomis veikomis, kurioms taikoma Sutarties 83 straipsnio 1 dalis ir tuo straipsniu grindžiami Sąjungos teisės aktai. Todėl formuluojant nuostatas turėtų būti užtikrintas tokių teisės aktų ir šios direktyvos suderinamumas;
- (12) tiek, kiek juridiniams asmenims priskirtini veiksmai taip pat gali pakenkti Sąjungos finansiniams interesams ar kelti jiems grėsmę, juridiniai asmenys turėtų būti atsakingi už jų vardu padarytas nusikalstamas veikas, apibrėžtas šioje direktyvoje;
- (13) siekiant užtikrinti lygiavertę Sąjungos finansinių interesų apsaugą taikant priemones, kurios turėtų daryti atgrasomąjį poveikį visoje Sąjungoje, valstybės narės taip pat turėtų numatyti tam tikras sankcijų, kurios būtų taikomos, kai padaromos šioje direktyvoje apibrėžtos nusikalstamos veikos, rūšis ir jų dydžius. Sankcijų dydžiai turėtų būti proporcingi toms veikoms;
- (14) kadangi šia direktyva numatomos būtiniausios taisyklės, valstybės narės gali priimti arba toliau taikyti griežtesnes taisykles dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų;
- (15) ši direktyva nedaro poveikio tinkamam ir veiksmingam drausminių priemonių ar kitų nei baudžiamojo pobūdžio sankcijų taikymui. Priimant nuosprendį tam tikro asmens atžvilgiu už šioje direktyvoje apibrėžtą nusikalstamą veiką galima atsižvelgti į kitokio pobūdžio sankcijas, kurių negalima prilyginti baudžiamosioms sankcijoms ir kurios jau yra taikomos tam pačiam asmeniui už tuos pačius veiksmus. Taikant kitas sankcijas turėtų būti visapusiškai laikomasi principo *ne bis in idem*. Šia direktyva nekriminalizuojami veiksmai, už kuriuos taip pat nėra taikomos drausminės nuobaudos ar kitos priemonės už tarnybinių pareigų nevykdymą, jei tokios drausminės nuobaudos ar kitos priemonės gali būti taikomos atitinkamiems asmenims;

- (16) fiziniams asmenims taikomose sankcijose tam tikrais atvejais turėtų būti numatyta maksimali ne trumpesnė kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmė. Šios bausmės turėtų būti skiriamos bent tais atvejais, kai padaroma didelė žala arba gaunama didelės naudos; turėtų būti laikoma, kad žala ar nauda yra didelė, kai ji siekia daugiau nei 100 000 EUR. Tos valstybės narės, kurių teisės sistemose teisės aktais kaip maksimalios bausmės pagrindas nėra numatyta aiški didelės žalos ar naudos riba, turėtų užtikrinti, kad jų teismai, nustatydami sankcijas už sukčiavimą ir su sukčiavimu susijusias nusikalstamas veikas, deramai atsižvelgtų į žalos ar naudos dydžio sumą. Šia direktyva neužkertamas kelias valstybėms narėms numatyti kitų elementų, kuriais būtų nurodomas sunkus nusikalstamos veikos pobūdis, pavyzdžiui, kai žala arba nauda yra potenciali, tačiau labai didelė. Tačiau bendros PVM sistemos atžvilgiu įvykdytų nusikalstamų veikų atveju riba, kurią viršijus turėtų būti laikoma, kad nusikalstama veika padaryta žala yra didelė, yra, kaip numatyta šioje direktyvoje, 10 mln. EUR.

Siekiant garantuoti lygiavertę Sąjungos finansinių interesų apsaugą visoje Sąjungoje būtina nustatyti minimalius maksimalių laisvės atėmimo sankcijų dydžius. Sankcijos turės stiprų atgrasomąjį poveikį potencialiems nusikaltėliams visoje Sąjungoje;

- (17) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai nusikalstama veika padaroma dalyvaujant nusikalstamos organizacijos veikloje, kaip apibrėžta Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR¹¹, tai turėtų būti laikoma atsakomybę sunkinančia aplinkybe pagal taikytinas taisykles, nustatytas jų teisės sistemose. Jos turėtų užtikrinti, kad teisėjai turėtų galimybę atsižvelgti į šią atsakomybę sunkinančią aplinkybę priimdami nuosprendžius nusikalstamų veikų vykdytojams, nors teisėjai neįpareigojami taikyti tokias atsakomybę sunkinančias aplinkybes. Valstybės narės neprivalo numatyti atsakomybę sunkinančių aplinkybių, kai nacionalinėje teisėje nusikalstamos veikos, kaip apibrėžta Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR, yra kriminalizuojamos kaip atskira nusikalstama veika ir dėl to gali būti nustatytos griežtesnės sankcijos;

¹¹ OL L 300, 2008 11 11, p. 42.

- (18) atsižvelgiant visų pirma į nusikaltimų vykdytojų ir jų pajamų iš Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos judumą, taip pat į su tuo susijusius sudėtingus tarpvalstybinius tyrimus, visos valstybės narės turėtų nustatyti savo jurisdikciją, kad galėtų su tokia veikla kovoti. Valstybės narės turėtų tokiu būdu užtikrinti, kad jų jurisdikcija apimtų atvejus, kai nusikalstama veika įvykdoma pasinaudojant informacinėmis ir ryšių technologijomis, prie kurių gauta prieiga jų teritorijoje;
- (18a) atsižvelgiant į tai, kad gali būti kelios jurisdikcijos dėl tarpvalstybinių nusikalstamų veikų, kurioms taikoma ši direktyva, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad taikant nacionalinės teisės aktus, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, būtų visapusiškai laikomasi principo *ne bis in idem*;
- (19) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl senaties terminų, būtinų, kad jos galėtų kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla. Nusikalstamų veikų, už kurias baudžiama skiriant maksimalią ne trumpesnę kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmę, atvejais senaties terminas turėtų būti ne trumpesnis kaip penkeri metai nuo nusikalstamos veikos padarymo dienos. Tai nedaro poveikio toms valstybėms narėms, kurios tyrimui, baudžiamajam persekiojimui ir nuosprendžių vykdymui senaties terminų nenustato;

- (21) nedarant poveikio tarpvalstybinio bendradarbiavimo bei savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose taisyklėms ir kitoms taisyklėms pagal Sąjungos teisę, visų pirma pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013¹² dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų, reikia tinkamai numatyti valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą siekiant užtikrinti veiksmingus kovos su šioje direktyvoje apibrėžtomis nusikalstamomis veikomis, kenkiančiomis Sąjungos finansiniams interesams, veiksmus, įskaitant valstybių narių ir Komisijos keitimąsi informacija, taip pat Komisijos teikiamą tokią techninę ir operatyvinę pagalbą, kokios nacionalinėms kompetentingoms institucijoms gali prireikti siekiant palengvinti jų vykdomų tyrimų koordinavimą.

Komisijos teikiama pagalba neturėtų apimti Komisijos dalyvavimo nacionalinių institucijų vykdomuose tyrimuose ar baudžiamojo persekiojimo procedūrose, susijusiuose su atskiromis baudžiamosiomis bylomis. Audito Rūmai ir už institucijų, įstaigų, ir agentūrų biudžetų auditą atsakingi auditoriai OLAF ir kitoms kompetentingoms institucijoms turėtų atskleisti visus faktus, kurie pagal šią direktyvą galėtų būti priskiriami nusikalstamoms veikoms, o valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nacionalinės audito įstaigos, kaip apibrėžta Reglamento 966/2012¹³ 59 straipsnyje, darytų tą patį, pagal Reglamento 883/2013 8 straipsnį;

- (22) Komisija turėtų teikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitas dėl priemonių, kurių valstybės narės imasi, kad laikytųsi šios direktyvos. Kartu su ataskaita prireikus gali būti pateikiami pasiūlymai, kuriuose būtų atsižvelgta į galimus pokyčius, visų pirma susijusius su Sąjungos biudžeto finansavimu;

¹² 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

¹³ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (23) 1995 m. liepos 26 d. Konvencija dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos¹⁴ ir jos 1996 m. rugsėjo 27 d.¹⁵, 1996 m. lapkričio 29 d.¹⁶ ir 1997 m. birželio 19 d.¹⁷ protokolai turėtų būti pakeisti šia direktyva valstybių narių, kurioms ši direktyva yra privaloma, atžvilgiu;
- (23a) taikant Direktyvos 2015/849 3 straipsnio 4 dalies d punktą, nuoroda į Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį stambų sukčiavimą, kaip apibrėžta Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencijos 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje, turėtų būti laikoma Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, kaip apibrėžta šios direktyvos 3 straipsnyje ir 7 straipsnio 3 dalyje, arba, kai tai susiję su nusikalstama veika bendros PVM sistemos atžvilgiu, 2 straipsnio 2 dalyje;
- (24) vienas iš tinkamo šios direktyvos įgyvendinimo valstybėse narėse aspektų – nacionalinių kompetentingų institucijų atliekamas asmens duomenų tvarkymas bei keitimasis jais tarp, viena vertus, valstybių narių ir, kita vertus, tarp kompetentingų Sąjungos įstaigų. Nacionalinių kompetentingų institucijų atliekamas asmens duomenų tvarkymas nacionaliniu lygmeniu turėtų būti reglamentuojamas *acquis*. Valstybių narių keitimasis asmens duomenimis turėtų atitikti Tarybos pamatinio sprendimo 2008/977/TVR¹⁸ reikalavimus. Kai asmens duomenis tvarko Sąjungos institucijos, įstaigos, agentūros ir biurai, jie privalo laikytis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001¹⁹ ir galiojančių teismo tyrimo konfidencialumo taisyklių;

¹⁴ OL C 316, 1995 11 27, p. 48.

¹⁵ OL C 313, 1996 10 23, p. 1.

¹⁶ OL C 151, 1997 5 20, p. 1.

¹⁷ OL C 221, 1997 7 19, p. 11.

¹⁸ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (OL L 350, 2008 12 30, p. 60).

¹⁹ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (25) užtikrinant baudžiamojoje teisėje nustatytų sankcijų taikymo atgrasomąjį poveikį, reikia ypač atsižvelgti į pagrindines teises. Šioje direktyvoje laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisės į laisvę ir saugumą, asmens duomenų apsaugą, laisvės pasirinkti profesiją ir teisės dirbti, laisvės verstis verslu, teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpcijos ir teisės į gynybą, teisėtumo ir nusikalstamų veikų bei sankcijų proporcingumo principų, taip pat draudimo būti antrą kartą teisiamam ar baudžiamam su ta pačia nusikalstama veika susijusiame baudžiamajame procese (*ne bis in idem*). Šia direktyva siekiama užtikrinti, kad šių teisių ir principų būtų visapusiškai laikomasi, ir ji turi būti atitinkamai įgyvendinama;
- (25a) valstybės narės turėtų imtis priemonių, būtinų siekiant užtikrinti greitą nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimą ir jų perdavimą į Sąjungos biudžetą, nedarant poveikio atitinkamoms konkrečioms Sąjungos sektoriams taikomoms taisyklėms dėl finansinio koregavimo ir nepagrįstai išleistų sumų susigrąžinimo;
- (25b) administracinių priemonių ir nuobaudų vaidmuo užtikrinant Sąjungos finansinių interesų apsaugą yra svarbus. Šia direktyva valstybės narės neatleidžiamos nuo prievolės taikyti ir įgyvendinti Sąjungos administracines priemones ir nuobaudas, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 4 ir 5 straipsniuose;

- (25c) šia direktyva valstybės narės turėtų būti įpareigosos savo nacionalinės teisės aktuose numatyti baudžiamąsias sankcijas už Sąjungos finansiniams interesams kenkiančias sukčiavimo veikas ir su sukčiavimu susijusias nusikalstamas veikas, kurioms taikoma ši direktyva. Šioje direktyvoje neturėtų būti nustatoma prievolių dėl tokių sankcijų ar kitų esamų teisėsaugos sistemų taikymo konkrečiais atvejais. Valstybės narės iš esmės gali kartu toliau taikyti administracines priemones ir nuobaudas srityje, kuriai taikoma direktyva. Tačiau, taikydamos nacionalinės teisės aktus, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nustatant už šioje direktyvoje numatytas nusikalstamas veikas taikomas baudžiamąsias sankcijas ir administracines priemones bei nuobaudas nebūtų pažeidžiama Pagrindinių teisių chartija;
- (25d) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijoms jų mokesčių administravimo struktūros ir organizavimo srityje, kaip jos mano esant tinkama siekiant užtikrinti teisingą pridėtinės vertės mokesčio nustatymą, įvertinimą ir surinkimą, taip pat veiksmingo PVM teisės aktų taikymo srityje;
- (26) ši direktyva bus taikoma nedarant poveikio nuostatoms dėl imunitetų panaikinimo, įtvirtintoms Sutartyje, Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, Protokole dėl Teisingumo Teismo statuto bei jų įgyvendinimo teisės aktuose, ar panašioms nacionalinės teisės nuostatoms. Perkeliant šią direktyvą į nacionalinę teisę, taip pat taikant nacionalinės teisės aktus, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, visapusiškai atsižvelgiama į šias privilegijas ir imunitetus, įskaitant pagarbą teisei nustatyti narių įgaliojimus;
- (27) ši direktyva nedaro poveikio nacionalinėje baudžiamojoje teisėje įtvirtintoms bendrosioms taisyklėms ir principams dėl nuosprendžių priėmimo ir vykdymo atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;

- (28) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (29) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (30) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (31) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I antraštinė dalis. Dalykas ir apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu ir kita neteisėta veikla srityje apibrėžties, siekiant veiksmingai padėti užtikrinti stipresnę apsaugą nuo tiems finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų laikantis Sąjungos *acquis* šioje srityje.

2 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apibrėžtis ir direktyvos taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje „Sąjungos finansiniai interesai“ reiškia visas pajamas, išlaidas ir turta, patenkantį į, įgytą per arba mokėtiną į:
 - a) Sąjungos biudžetą;
 - b) pagal Sutartis įsteigtų institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų biudžetus arba jų tiesiogiai ar netiesiogiai valdomus ir prižiūrimus biudžetus.
2. Pajamų iš nuosavų išteklių iš PVM atveju ši direktyva taikoma tik bendros PVM sistemos atžvilgiu vykdomų sunkių nusikalstamų veikų atveju. Šioje direktyvoje nusikalstama veika bendros PVM sistemos atžvilgiu laikoma sunkia, kai 3 straipsnio d punkte apibrėžti tyčiniai veiksmai ar neveikimas yra susiję su dviejų ar daugiau Europos Sąjungos valstybių narių teritorija ir bendra jų padaryta žala yra ne mažesnė kaip 10 mln. EUR.
3. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių mokesčių administravimo struktūrai ir veikimui.

II antraštinė dalis. Nusikalstamos veikos Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo srityje

3 straipsnis

Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad tyčinis Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas būtų laikomas nusikalstama veika. Šioje direktyvoje *Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas* reiškia:

- a) su viešaisiais pirkimais nesusijusių išlaidų srityje – bet kokius veiksmus ar neveikimą, kai:
 - i) naudojamos ar pateikiamos netikros, klaidingos ar neišsamios ataskaitos ar dokumentai ir taip pasisavinamos arba neteisėtai neišmokamos Sąjungos biudžeto arba Sąjungos ar jos vardu valdomų biudžetų lėšos ar turtas,
 - ii) neatskleidžiama informacija pažeidžiant konkrečią prievolę ir taip pasiekiamas toks pats rezultatas arba
 - iii) tokios lėšos panaudojamos kitiems tikslams nei tikslai, kuriems jos buvo iš pradžių skirtos;

- b) su viešaisiais pirkimais susijusių išlaidų srityje – bet kokius veiksmus ar neveikimą, kai:
 - i) naudojamos ar pateikiamos netikros, klaidingos ar neišsamios ataskaitos ar dokumentai ir taip pasisavinamos arba neteisėtai neišmokamos Sąjungos biudžeto arba Sąjungos ar jos vardu valdomų biudžetų lėšos ar turtas,
 - ii) neatskleidžiama informacija pažeidžiant konkrečią prievolę ir taip pasiekiamas toks pats rezultatas arba
 - iii) tokios lėšos panaudojamos kitiems tikslams nei tikslai, kuriems jos buvo iš pradžių skirtos, pakenkiant Sąjungos finansiniams interesams;

bent tuo atveju, kai tokie veiksmai padaromi ar neveikiama siekiant, kad nusikaltimo vykdytojas arba kitas asmuo gautų neteisėto pelno, padarant nuostolį Sąjungos finansiniams interesams;

- c) kitų pajamų nei d punkte nurodytos pajamos iš nuosavų išteklių iš PVM srityje – bet kokius veiksmus ar neveikimą, kai:
- i) naudojamos ar pateikiamos netikros, klaidingos ar neišsamios ataskaitos ar dokumentai ir taip neteisėtai sumažinami Sąjungos biudžeto arba Sąjungos ar jos vardu valdomų biudžetų ištekliai,
 - ii) neatskleidžiama informacija pažeidžiant konkrečią prievolę ir taip pasiekiamas toks pats rezultatas,
 - iii) ne pagal paskirtį panaudojama teisėtai įgyta nauda ir taip pasiekiamas toks pats rezultatas.
- d) pajamų iš nuosavų išteklių iš PVM srityje – bet kokius veiksmus ar neveikimą tarpvalstybinių sukčiavimo schemų taikymo atveju, kai:
- i) naudojamos ar pateikiamos netikros, klaidingos ar neišsamios su PVM susijusios ataskaitos ar dokumentai ir taip sumažinami Sąjungos biudžeto ištekliai,
 - ii) neatskleidžiama su PVM susijusi informacija pažeidžiant konkrečią prievolę ir taip pasiekiamas toks pats rezultatas,
 - iii) teisingos su PVM susijusios ataskaitos pateikiamos siekiant sukčiaujant nuslėpti nesumokėjimo faktą arba neteisėtai sukurti teises susigrąžinti PVM.

4 straipsnis

Sjungos finansiniams interesams kenkiančios su sukčiavimu susijusios nusikalstamos veikos

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2015/849²⁰ 1 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas pinigų plovimas, susijęs su turtu, įgytu vykdant nusikalstamas veikas, kurioms taikoma ši direktyva, būtų laikomas nusikalstama veika.
2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad tyčinė pasyvioji ir aktyvioji korupcija būtų laikoma nusikalstama veika.
 - a) Šioje direktyvoje pasyvioji korupcija reiškia valstybės pareigūno veiksmą, kuriuo jis tiesiogiai ar per tarpininką reikalauja arba gauna bet kokios naudos sau ar trečiajam asmeniui, arba sutinka ateityje gauti tokios naudos už tai, kad eidamas pareigas ar vykdydamas savo funkcijas veikia arba neveikia taip, kad pakenkiama arba gali būti pakenkta Sąjungos finansiniams interesams;
 - b) šioje direktyvoje aktyvioji korupcija reiškia bet kokio asmens veiksmą, kuriuo jis tiesiogiai ar per tarpininką žada, siūlo arba suteikia bet kokią naudą valstybės pareigūnui ar trečiajam asmeniui už tai, kad tas, eidamas pareigas arba vykdydamas savo funkcijas veikia arba neveikia taip, kad pakenkiama arba gali būti pakenkta Sąjungos finansiniams interesams.

²⁰ OL L 141, 2015 6 5, p. 73.

3. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad tyčinis pasisavinimas būtų laikomas nusikalstama veika.

Šioje direktyvoje pasisavinimas reiškia bet kurio valstybės pareigūno, kuriam tiesiogiai ar netiesiogiai patikėtas lėšų ar turto valdymas, veiksmą, kuriuo jis skiria ar išmoka lėšas arba pasisavina ar panaudoja turtą ne pagal nustatytą paskirtį ir kuriuo pakenkiama Sąjungos finansiniams interesams.

4. Šioje direktyvoje „valstybės pareigūnas“ reiškia:

- a) bet kurį „Sąjungos“ ar „nacionalinį“ pareigūną, įskaitant kitos valstybės narės nacionalinius pareigūnus ir trečiųjų valstybių nacionalinius pareigūnus;

i) sąvoka „Sąjungos“ pareigūnas reiškia:

– bet kurį pareigūną ar kitą pagal sutartį dirbantį darbuotoją, kaip apibrėžta Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatuose arba kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygose,

– bet kurį valstybių narių arba bet kurios viešosios ar privačiosios įstaigos į Europos Sąjungą komandiruoatą asmenį, atliekantį Sąjungos pareigūnų ar kitų tarnautojų funkcijoms lygiavertes funkcijas.

Nedarant poveikio nuostatomis dėl privilegijų ir imunitetų, išdėstytoms prie ES sutarties ir SESV pridėtuose protokoluose Nr. 3 ir Nr. 7, pagal Sutartis įsteigtų institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų nariai ir tokių įstaigų darbuotojai prilyginami Sąjungos pareigūnams tiek, kiek jiems netaikomi Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai arba kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos;

Ii) sąvoka „nacionalinis pareigūnas“ suprantama remiantis „pareigūno“ arba „valstybės tarnautojo“ apibrėžtimi valstybės narės ar trečiosios valstybės, kurioje atitinkamas asmuo vykdo minėtas funkcijas, nacionalinėje teisėje.

Vis dėlto procesinių veiksmų, susijusių su valstybės narės pareigūnu arba trečiosios valstybės nacionaliniu pareigūnu, kuriuos yra inicijavusi kita valstybė narė, atveju pastaroji neprivalo taikyti „nacionalinio pareigūno“ apibrėžties, išskyrus atvejus, kai ši apibrėžtis yra suderinama su jos nacionaline teise.

Sąvoka „nacionalinis pareigūnas“ apima asmenis, kurie eina vykdomąsias, administracines arba teisėjo pareigas nacionaliniu, regiono ar vietos lygmeniu. Asmenys, kurie eina teisėkūros pareigas nacionaliniu, regiono ar vietos lygmeniu, prilyginami nacionaliniams pareigūnams.

- b) bet kurį kitą asmenį, kuriam pavesta vykdyti ir kuris vykdo valstybės tarnybos funkcijas, apimančias Sąjungos finansinių interesų valdymą ar su šiais interesais susijusius sprendimus valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse.

III antraštinė dalis. Bendrosios nuostatos dėl nusikalstamų veikų, kurių atžvilgiu taikomos [...] kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu priemonės

5 straipsnis

Kurstymas, pagalba, bendrininkavimas ir kėsanimasis

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už bet kurios iš 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų kurstymą, pagalbą ar bendrininkavimą jas vykdant būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.
2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už kėsinimąsi įvykdyti bet kurią iš 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų nusikalstamų veikų būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

6 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už bet kurią iš 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, kurias jų naudai padarė bet kuris asmuo, veikęs individualiai arba kaip tokio juridinio asmens struktūrinio padalinio narys, to juridinio asmens struktūroje užimantis vadovaujamas pareigas, remiantis:
 - a) įgaliojimais atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) įgaliojimais priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba
 - c) įgaliojimais vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.

2. Valstybės narės taip pat imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn, jeigu dėl 1 dalyje nurodyto asmens vykdomos priežiūros ar kontrolės trūkumo jam pavaldus asmuo galėjo įvykdyti bet kurią iš 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų to juridinio asmens naudai.
3. Juridinio asmens atsakomybė pagal 1 ir 2 dalis taip pat apima baudžiamuosius procesus fiziniams asmenims, kurie yra 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų vykdytojai arba kurie gali būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn pagal 5 straipsnį.
4. Šioje direktyvoje „juridinis asmuo“ reiškia subjektą, turintį teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valstybinės valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas ir viešąsias tarptautines organizacijas.

7 straipsnis

Sankcijos fiziniams asmenims

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas fiziniai asmenys būtų baudžiami taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias sankcijas.
2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama skiriant maksimalią bausmę, kuria būtų numatytas laisvės atėmimas.
3. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama skiriant maksimalią ne trumpesnę kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmę, jeigu šiomis veikomis padaroma didelė žala arba gaunama didelės naudos. Laikoma, kad 3 straipsnio a, b ir c punktuose ir 4 straipsnyje nurodytomis nusikalstamomis veikomis padaryta žala arba gauta nauda yra didelė, kai ji siekia daugiau nei 100 000 EUR. 3 straipsnio d punkte nurodyta nusikalstama veika padaryta žala arba gauta nauda, kuriai taikoma 2 straipsnio 2 dalis, visada laikoma didele.

Be to, valstybės narės gali numatyti maksimalią ne trumpesnę kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmę, grindžiamą kitomis nacionalinėje teisėje apibrėžtomis rimtomis aplinkybėmis.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad 3 straipsnio a, b ir c punktuose ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų, kuriomis padaryta mažesnė nei 10 000 EUR žala ir gauta mažesnė nei 10 000 EUR nauda, atveju būtų taikomos ne baudžiamosios, o kitos sankcijos.
5. 1 dalis nedaro poveikio kompetentingų institucijų teisei valstybės pareigūnams skirti drausmines nuobaudas.

8 straipsnis

Atsakomybę sunkinančios aplinkybės

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad tai, jog kuri nors iš 3, 4 ar 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų įvykdoma dalyvaujant nusikalstamos organizacijos veikloje, kaip apibrėžta 2008 m. spalio 24 d. Pamatiniame sprendime 2008/841 dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu, būtų laikoma atsakomybę sunkinančia aplinkybe.

9 straipsnis

Minimalių sankcijų juridiniams asmenims rūšys

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 6 straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos; tai apima baudžiamojo arba ne baudžiamojo pobūdžio baudas ir gali apimti kitas sankcijas, pavyzdžiui:

- a) teisės į valstybės skiriamas išmokas arba pagalbą atėmimą,
- b) laikiną arba nuolatinę teisės dalyvauti viešuosiuose konkursuose atėmimą,
- c) laikiną arba nuolatinę teisės verstis komercine veikla atėmimą,

- d) teisminės priežiūros skyrimą,
- e) likvidavimą teismo nurodymu,
- f) laikiną arba galutinį įmonių, kuriomis buvo pasinaudota vykdant nusikalstamą veiką, uždarymą.

10 straipsnis

Įšaldymas ir konfiskavimas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad pajamas iš 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų ir šių nusikalstamų veikų priemonės būtų galima įšaldyti ir konfiskuoti. Tos valstybės narės, kurioms yra privaloma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje²¹, tai daro pagal tos direktyvos nuostatas.

11 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė[...] imasi priemonių, būtinų jos jurisdikcijai dėl 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų nustatyti, kai:
 - a) nusikalstama veika visiškai ar iš dalies įvykdyta jos teritorijoje;
 - b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jos piliečių.
2. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų jos jurisdikcijai dėl 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų nustatyti, kai nusikalstamą veiką padariusiam asmeniu nusikalstamos veikos vykdymo metu taikomi Tarybos nuostatai arba kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos. Kiekviena valstybė narė[...] gali netaikyti arba gali tik konkrečiais atvejais ar konkrečiomis sąlygomis taikyti šioje dalyje nustatytas jurisdikcijos taisykles ir turi apie tai informuoti Komisiją.

²¹ Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

3. Valstybė narė informuoja Komisiją, jei ji nusprendžia nustatyti papildomą jurisdikciją dėl 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, įvykdytų ne jos teritorijoje, kai:
 - a) nusikalstamą veiką padariusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta yra jos teritorijoje;
 - b) nusikalstama veika yra įvykdyta jos teritorijoje įsteigto juridinio asmens naudai arba
 - c) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jos pareigūnų, vykdamas oficialias pareigas.

[...]. 1 dalies b punkte nurodytu atveju valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad jų jurisdikcija nepriklausytų nuo sąlygos, jog baudžiamasis persekiojimas gali būti pradėtas tik tuomet, jei nusikalstamos veikos įvykdymo vietoje apie ją praneša nukentėjęsysis arba kaltinimą šia nusikalstama veika pateikia valstybė, kurioje ji buvo įvykdyta.

12 straipsnis

Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų senatis

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų, kad būtų numatytas senaties terminas, kurio metu būtų galima atlikti 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą, vykdyti su jomis susijusį baudžiamąjį persekiojimą, teismo procesą ir priimti teismo sprendimą, ir kuris būtų pakankamos trukmės po tų veikų įvykdymo, kad minėtas nusikalstamas veikas būtų galima veiksmingai išnagrinėti.
2. 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, už kurias baudžiama skiriant maksimalią ne trumpesnę kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmę, atveju valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad šių nusikalstamų veikų tyrimą, su jomis susijusį baudžiamąjį persekiojimą, teismo procesą būtų galima vykdyti ir teismo sprendimą priimti per bent penkerių metų laikotarpį po tos veikos įvykdymo.
3. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės gali nustatyti trumpesnę nei penkeri metai, bet ne trumpesnę nei treji metai, senaties terminą, jeigu jos užtikrina, kad šis terminas galėtų būti nutrauktas arba sustabdytas konkrečiais aktais.

4. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad būtų sudarytos sąlygos įvykdyti:
- a) ilgesnę nei vienų metų laisvės atėmimo bausmę arba
 - b) laisvės atėmimo bausmę veikos, už kurią baudžiama skiriant maksimalią ne trumpesnę kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmę, atveju,
- paskirtą priėmus galutinį apkaltinamąjį nuosprendį už vieną iš 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų bent per penkerius metus nuo galutinio apkaltinamojo nuosprendžio datos. Į šį laikotarpį galima įtraukti senaties termino pratęsimus dėl nutraukimo arba sustabdymo.

13 straipsnis

Susigrąžinimas

Ši direktyva nedaro poveikio:

- i) ES lygmeniu – sumų, neteisėtai sumokėtų įvykdžius 3 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose ir 4 bei 5 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, susigrąžinimui;
- ii) nacionaliniu lygmeniu – viso PVM, nesumokėto įvykdžius 3 straipsnio 1 dalies d punkte ir 4 bei 5 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, susigrąžinimui.

14 straipsnis

Santykis su kitais taikytiniais Sąjungos teisės aktais

Administracinių priemonių, nuobaudų ir baudų, nustatytų Sąjungos teisėje, ypač tų, kurios apibrėžtos Reglamento (EB) Nr. 2988/95 4 ir 5 straipsniuose, arba nacionalinės teisės aktuose, priimtuose vykdant konkrečią pareigą pagal Sąjungos teisę, taikymas nedaro poveikio šiai direktyvai. Valstybės narės užtikrina, kad baudžiamieji procesai, inicijuoti remiantis nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, nedarytų netinkamo poveikio tinkamam ir veiksmingam administracinių priemonių, nuobaudų ir baudų, kurių negalima prilyginti Sąjungos teisėje ar nacionalinėse įgyvendinimo nuostatose nustatytam baudžiamajam procesui, taikymui.

IV antraštinė dalis. Baigiamosios nuostatos

15 straipsnis

Valstybių narių ir Europos Komisijos

(Europos kovos su sukčiavimu tarnybos) bendradarbiavimas

1. Nedarant poveikio tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose taisyklėms, valstybės narės, Eurojustas, Europos prokuratūra ir Komisija, neviršydami savo atitinkamos kompetencijos, bendradarbiauja tarpusavyje kovodami su 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytomis nusikalstamomis veikomis. Šiuo tikslu Komisija ir tam tikrais atvejais Eurojustas teikia tokią techninę ir operatyvinę pagalbą, kokios kompetentingoms nacionalinėms institucijoms gali prireikti siekiant palengvinti jų vykdomų tyrimų koordinavimą.
2. Kad būtų lengviau atskleisti faktus ir veiksmingai kovoti su 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytomis nusikalstamomis veikomis, valstybių narių kompetentingos institucijos, neviršydamos savo kompetencijos, ir Komisija gali keistis informacija. Komisija ir kompetentingos nacionalinės institucijos kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgia į konfidencialumo reikalavimus ir duomenų apsaugos taisykles. Nedarant poveikio nacionalinės teisės aktams dėl prieigos prie informacijos, Komisijai informaciją teikianti valstybė narė gali šiuo tikslu nustatyti konkrečias šios informacijos naudojimo sąlygas, nesvarbu, ar ja naudojasi Komisija, ar kita valstybė narė, kuriai ši informacija gali būti perduota.
- 2a. Audito Rūmai ir už pagal Sutartis įsteigtų institucijų, įstaigų, ir agentūrų biudžetų arba institucijų valdomų ir audituojamų biudžetų auditą atsakingi auditoriai OLAF ir kitoms kompetentingoms institucijoms atskleidžia visus faktus, kuriuos jie sužino vykdydami savo pareigas ir kurie galėtų būti priskiriami 3, 4 ir 5 straipsniuose nurodytoms nusikalstamoms veikoms. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės audito įstaigos darytų tą patį.

16 straipsnis

Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencijos pakeitimas

1995 m. liepos 26 d. Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencija, įskaitant jos 1996 m. rugsėjo 27 d., 1996 m. lapkričio 29 d. ir 1997 m. birželio 19 d. protokolus (toliau – Konvencija), pakeičiama valstybių narių, kurioms ši direktyva yra privaloma, atžvilgiu nuo [17 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta taikymo pradžios diena]. Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į Konvenciją laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

17 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [dveji metai po direktyvos priėmimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai šių priemonių tekstus.

Tas priemones jos taiko nuo

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką ir tokio teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip [24 mėnesiai nuo galutinio direktyvos įgyvendinimo termino] pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos.
2. Nedarant poveikio kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytoms ataskaitų teikimo prievolėms, valstybės narės kasmet Komisijai pateikia šiuos statistinius duomenis apie 3–5 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, jei tokių statistinių duomenų turima centriniu lygmeniu atitinkamoje valstybėje narėje:
 - a) inicijuotų baudžiamųjų procesų skaičių, nutrauktų procesų skaičių, procesų, kurių metu buvo išteisinta, skaičių, procesų, kurių metu priimtas apkaltinamasis nuosprendis, skaičių ir vykstančių procesų skaičių;
 - b) sumas, susigražintas po baudžiamųjų procesų, ir įvertintą žalą.
3. Komisija ne vėliau kaip [60 mėnesių nuo galutinio direktyvos įgyvendinimo termino] pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas nacionalinės teisės aktų, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, poveikis Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo prevencijai. Komisija atsižvelgia į ataskaitas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis.

Be to, Komisija ne vėliau kaip per 36 mėnesius nuo šios direktyvos įgyvendinimui nustatyto galutinio termino ir remdamasi iš valstybių narių surinktais duomenimis, įvertina, atsižvelgiant į bendrą tikslą sustiprinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą, ar:

- 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta riba yra tinkama,
- 12 straipsnyje išdėstytos nuostatos dėl senaties termino yra pakankamai veiksmingos,
- šia direktyva veiksmingai sprendžiami sukčiavimo vykdant viešuosius pirkimus atvejai

ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Prie šioje dalyje nurodytų ataskaitų pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į kurį gali būti įtrauktos konkrečios nuostatos dėl sukčiavimo vykdant viešuosius pirkimus.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

20 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas